

διτοπούθμενος, 2. Γρ. Χαντα. 70.
διτοπούνδακος, 2. Γρ. Χαντα. 70.
διτοπούραυλος, ό. Γρ. Χαντα. 47.
διτορθωτώνιον, τό. Γρ. Χαντα. 47.
διττόξυμος, ό. Γρ. Χαντα. 47.
διττοσκανδάλη, ή. Γρ. Χαντα. 47.
διττοσκανδάλιστος, έμπυρεύς, ό. Γρ. Χαντα. 47.
διττόσχημος, 2. Έμ. Ροιδ. 93.
διττότυπος, 2. Έμ. Ροιδ. 93.
διττοϋδρογονανθρακούχος, 2. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 42.
διττούπεροξειδιον, τό. (χημ.) Ξ. Λάνδ.
διττοφωσφορικός, 3. Ξ. Λάνδ. 42.
διττοφωσφοροϋχον υδρογονικόν, ή διττο-υδροφωσφορωμένον αέριον. Ξ. Λάνδ. 40.
διττοχλώριον ιρίδιον, τό. Ξ. Λάνδ.
διττοχλωριούχος, 2. (υδράργυρος.) 'Ρ. Νικολαΐδ. 88.
διττοχλωροϋχος, 2. (υδράργυρος.) Θ. 'Ορφανιδ. 73.
διττοχρωμικός, 3. (χάλιον.)
διττωνυμία, ή. «'Εφ.» 27 Νο. 88.
διτυπία, ή. (γραμματικ.) Έμ. Ροιδ. 93. — Πρβλ. πα ρ δ α λ ο τ υ π ί α και ποι κ ι λ ο τ υ π ί α.
δίυδος, 2. (κάμηλος.) Φ. Ι. εν Έγκυκλ. λ.
διύγρανσις, ή. Γ. Καραμήτσ. 79. — Σπ. Μηλ. εν Έγκυκλ. λ.
διύδροβρωμικός, 3. (χημ.) "Ο. 'Α. Ρουσόπ. 84.
διύδρονάτριον, τό. (χημ.) 'Αν. Κ. Χρηστ. 87.
διύδρούμενος, μυτλ. (υδατα.) Αίμ. Nov. 73.
διύλιστικός, 3.
διύφανσις, ή. «'Εφ.» 7 'Ιουλ. 94.
διύφερπω. Σπ. Βασιλ. 73.
διφαινύλλιον, τό. (χημ.) Γ. Α. Κρίν. 80. — Πρβλ. διφαινύλλιον και διφαινόλιον.
διφαινυλοΐσαινιναμμίτιον, τό. (χημ.) Σπ. Οίκ.
διφάληρος σιδηρόδρομος, ό. 'Ακρ. 8 Αύγ. 91. — 'Ως εκεί λέγεται, ή λέξ. έσχηματισθη κατά τό δ ι ε θ ν ή ς.
διφ ε νόλιον, τό. (χημ.) Γαλ. difényle. 'Αν. Κ. Δαμδ.
διφθερικός, 3. (ίός.) Γ. Καραμήτσ. 79. — 'Αστυ 4 Σεπτ. 94. — Β. 'Ορνστ. εν 'Εστ. έφ. 10 Φεβρ. 95. — Πρβλ. διφθεριτικός.
διφθεριτιογρύπη, ή. (ιατρ.) Παλιγ. 2 'Ιουν. 93.
διφθεριτικός, 3. (ιατρ.) 'Ακρ. 15 Φεβρ.

87. — Θ. 'Αφεντ. εν Παλιγ. 90.
 διφθεριτική λαρυγγίτις, ή Φραγκιστι group. Α. Ζίννης εν 'Ακρ. 20 'Οκτ. 94.
***διφθεριτις**, ή. έν. νόσου. Γ. Καραμήτσ. 79. — 'Εφ. 94. — 'Η λέξ. εν τή άργ. γλώσση είχεν άλλην σημας.
διφθεριτιώντες, οι νοσοϋντες εκ διφθεριτιδος. 'Αστυ 28 'Απρ. 95. — Πρβλ. τό εξής.
διφθεριτώντες, οι. 'Ακρ. 23 'Οκτ. 94.
διφθερογόνος, 2. (όφθαλμία.) 'Αν. 'Αναγν. — Γ. Καραμήτσ. 79.
διφθεροειδής, 2. (νόσος, περιπτώσεις.) Γ. Καραμήτσ. 79. — 'Αστυ 4 Σεπτ. 94.
διφθεροθήκη, ή. 'Ιταλ. tabulario. Σπ. Ζαμπ. 64.
διφθεροδόσμητος, 2. (στολή.) Times. εν 'Ακρ. 4 'Ιουν. 96.
διφθεροποκωλία, τά. 'Ιω. Καρασ.
διφθεροσυξέδαιπτης, ό. 'Αθ. Σακελ. λ. εν έρμ. του άρχαίου π ε λ λ ο ρ β ρ ά φ ο υ.
διφθεροργία, ή. 'Εστ. έφ. 1 'Οκτ. 96, εν έπιφυλ.
διφθεροργός, ό. κοιν. γούναρης. 'Ιω. Καρασ. — 'Αγ. Βλ. 71.
διφθερωτός, 3. 'Ιω. Καρασ.
διφθόγγισις, ή. Δ. Ι. Μαυροφρ. 60.
διφθογγισμός, ό. Κ. Οίκ. 30. — Δ. Ι. Μαυροφρ. 60.
διφθογγογραφητέον. Δ. Ι. Μαυροφρ.
διφθογγοδιαλυταί, οι. Κ. 'Ασ. 65.
διφθογγοκατάληκτος, 2. Κ. Οίκ. 30.
διφθογγόμορφος, 2. Κ. Οίκ. 30.
διφθογγοπαρληκτεΐν. Έμ. Φωτι-άδ. 36.
διφθογγοποιεΐται ή καλουμένη νόθος διφθογγος και γίνεται γνησία. Θ. Παπαδημητρακόπ. εν 'Αθηνά, τόμ. ζ' 95.
διφθογγοποιήσις, ή. Γερμ. Diphthongisierung. Θ. Παπαδημητρακόπ. εν 'Αθηνά, τόμ. ζ', 95.
διφθόγγως. επίρ. Δ. Ι. Μαυροφρ. 74.
διφθόγγωσις, ή. Δ. Ν. Βερλ. — 'Υπ. εν τοΐς Λεξ. τ. άργ. γλ. τό τε διφθογγόω και τό διφθ ο γ γ ί ζ ω.
διφθορούχος, 2. (χημ.) 'Αν. Κ. Χρηστ. 87.
διφθορία, ή. (άμπέλου. δένδρον.) 'Ελλην. Γεωργία Π. Γενναδ. 94.
διφορουμένος. επίρ. 'Ελ. κώδ.
διφρακτα πλοΐα, τά. Γαλ. vaisseaux rasés. Σπ. Τρικούπ.
διφρηλασία, ή. 'Αθ. Σακελ. λεξ. εν έρμ. — Σπ. Π. Λάμπρ. 96.

